

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Giuseppe Garibaldi.

Govoriti o tem svetovno slavnem moži, tem junaku dveh kontinentov, nij lahka naloga, ne le zaradi tega, ker so uže vsi časopisi jako obširno, temeljito in duhovito razpravljali in opisovali isti tema, da se uže kaj novega povedati ne da, temveč zbog tega, ker je to za naše razmere jako kočljiv predmet in ker se Slovenci odlikujemo s toliko občutljivostjo, da vsaka malenkost, vsako le količkaj nasprotno mnenje, kali in vznemirja naše ravnodušje, kakor dihla jrcalno gladino. In da se posebno, kar se tiče umršega Garibaldija ne strinja mnenje vseh Slovencev, tega je gotovo preverjen vsakdo, kdor je čital po raznih časopisih nahajajočo se zgodovino zadnjih let. Vsakdo ga meri in ocenjuje po svojih nazorih, po svojem političnem in individualnem stališču in iz tega prihaja, da so si mnenja o tem moži v različnih krogih popolnem nasprotna.

A nihče ne bode mogel ugovarjati uspešno, da je bil Garibaldi, čegar umrljivi ostanki so se včeraj slovesno izročili na mirodvoru na Capreri materi zemlji, izredno čist in velik značaj, nesebičen kakor Aristid, in tako vzgledno domoljuben in za domovino požrtvovalen, da se sme v jedno vrsto staviti z najslavnejšimi domoljubi vseh časov in vseh narodov.

Če razmotrimo njegovo truda in nevarnosti polno življenje od l. 1834, ko je prvokrat zapleten v zaroto „mlade Italije“, ubežal v Marseille, od tod l. 1836 v Tunis, njegovo bivanje in neprestano bojevanje v Montevideo, njegov nastop l. 1848 na gorjenje-italijanskem bojišču, njegovo genijalno borbo l. 1849. s Francozi, katerih izvežbanim krdelom je dolgo časa zabranjeval vhod v neutrjeni odprti Rim, njegovo udeležbo v vojski l. 1859 in z nečuvno predrznostjo izpeljano ekspedicijo „tisočerihi“ l. 1860 v Marsalo, osvoboditev Sicilije in Napolja, kateri pro-

vinciji je kakor zreli jabelki položil kralju pred noge, sam pa s praznim žepom šel na samotni otok obdelovat skopo zemljo, katastrofo pri Aspromonti, kjer mu je italijanska krogla nevarno ranila nogo, in pri Mentani, kjer je podlegel francoskim ostragušam, njegovo sodelovanje na nemško-francoskem bojišču l. 1870. kjer se je s svojimi prostovoljci zmagovalno boril s Prusi in jednega najhrabrejših pruskih polkov razrušil sijajno, in mnogo družih mnogovrstnih dogodkov, ki so še vsacemu v živem spominu: mora gotovo vsak priznavati, da je to izredno mnogo za jednega človeka življenje, da je mož res živel, veliko živel, a ne v tem pomenu, da bi bil užival, nego le v tem, da je delal, neumorno, neprestano delal.

In vse to delovanje posvečeno bilo je njegovej iskreno ljubljenej domovini, in v tem smislu bodi nam uzor. Naj se njegovo politično delovanje pretresuje še tako natančno, naj se še tako strogo kritikuje in najde in dokazuje, da Garibaldi v tem ali onem nij imel prav, kar bode tem laglje, ker nij bil diplomat, ampak „mož z zlatim srcem in z bivolovo glavo“, kakor ga je imenoval Massimo d'Azeglio, — tega mu vendar nihče odrekati ne bode mogel, niti se drznil, da je z vsemi svojimi silami služil domovini, da je njej žrtvoval svoje delo, svojo kri, da je mnogo, veleznogo pripomogel k političnemu preporodu lepe Italije in bil pri tem tako nesebičen, da je včeraj imel še kraljeve krone v rokah, denes pa uže v potu svojega obraza pridobival si vsakdanjo hrano.

Imela sta Cavour in Mazzini večo nadarjenost, prvi tudi sijajneje uspehe, a največe simpatije imel je Garibaldi mej narodom, kajti slednji ne občuduje delovanja pri zelenej mizi, ampak le to, kar pribori ostri meč. Garibaldi, mož dejanja, neustrašljivi borilec, ta navduševal je mladino, to nado bodočnosti, in gotovo nij preveč rečeno, ako trdimo, da je nje-

gov boj za narodnostno vprašanje, odseval nekoliko tudi v naša in naše mladine narodna srca, — da so njegovi uspehi, njegove zmage in njegov značaj, marsikoga mej nami navduševali v trdem boji, ki ga bijemo za svoj obstanek.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 9. junija.

V Trstu zmagali so pri volitvah v mestni zbor (IV. razred) progressisti ali „irredentovci“, konservativna ali avstrijska stranka pa je propala, vendar dobila je več glasov, nego-li poprejšnja leta. Temu kriva je nekaj slaba in pomanjkljiva organizacija patrijotične stranke, nekaj pa tudi vlada. Zmirom bolj očitno pa je, da jedino le mogočno razvito in podpirano slovenstvo zamoglo bi ustaviti protiaustrijsko burkanje italijančičev v Trstu! Upamo in želimo, da konservativna stranka zmaga vsaj jutri v III. volilnem razredu. V tem smislu giba se slovensko društvo „Edinost“ in glasilo njegovo jako marljivo in hvalevredno.

Ogerski državni zbor se jutri razide in bode z nova pričel parlamentarno svoje delovanje v 5. dan oktobra meseca. — Delegacije skličejo se v drugej polovici omenjenega meseca v Pešto.

Vsi listi, tudi vladni, naznanjajo, da ima uprava Bosne in Hercegovine preiti iz vojaških rok v civilne. Težavno mesto civilnega guvernerja da bode zavzel grof Khevenhüller, ki je bil doslej avstrijsko-ogerski poslanec v Belemgradu, a poprej še diplomatski zastopnik naše monarhije v Bolgariji. To imenovanje bilo bi prvi vspeh novega ministra Kallaya in pomenilo bi prepôrod in novo življenje v razmerah zasedenih jugoslovanskih dežel. Uže poprejšnji skupni finančni minister Szlavy zahteval je kaj tacega, ali v merodajnih krogih nij imel toliko veljave in zaupanja, da bi se pod njegovim nadzorstvom prepustile zasene dežele v mehke roke civilnega uradnika. Kallay pa, novi vrhovni upravnik Bosne in Hercegovine, ki hoče ti dve

LISTEK.

Z m e s.

Kolikor človeška pamet soditi more, napočil je sedaj našim Nemcem letni čas politične jeseni. Nekedaj jim je polje cvetelo, in tolažili so se, da bode jesen prinesla obilo sadu. No, sedaj je jesen tu, in opaljena je livada in suhi so viri. Še celo dr. Schrey, ta glavni nemški cvet posušil se je, ne da bi bil rodil kaj sadu. Lazi okrog, živa podoba tihe žalosti; ali v vsakej črti nemškega obraza čita se mu indignacija in srd nad — mestno ljubljansko hišo, ki se nij hotela podreti, da si se ne opira več na prvi steber, na nemškega doktorja Schreya, katerega so pri zadnji volitvi ljubljanski meščanje vzlic njegovemu čistemu germanstvu od mestnega očetstva odstavili!

Če je g. dr. Schrey podoben umirajočemu cvetu, kateremu meščanstvo ljubljansko ne priliva več redilne vode, kaže se pa nam na drugej strani gospod Dragotin Deschmann v podobi jesenskega grma, kojemu niti politična burja niti politična slana ničesar škoditi ne morete. Nu, gospodu Deschmannu

je sicer vse melanholično, in če ga srečaš zvečer v samotnej ulici, menil bodeš, da si srečal kakega nesrečneža, ki se bori s skušnjavo samomorstva. Tudi glas mu doni votlo zaspano, in to še celo takrat, kadar skuša s kakim „protestom“ nemškutarijo iz vode izvleči. Ko je pri volitvi na koridoru mestne hiše zmerjal narodne volilce „rohes Volk“, tedaj nijmo takoj vedeli, kdo govori. Čulo se je, kakor bi govoril Hamletov oče iz tlaka pod nami! Na gospodu Deschmannu je jesensko vse, in da si se časi v onemoglem času spenja in spenja, prepričani smo, da ga premnogokrat pretare melanholična zavest, da mu bode kmalu treba politično umreti. Sicer pa trdijo nekateri, da je gospod Dragotin Deschmann uže sedaj politično mrtev!

Ko smo bili še na gimnaziji, dolgo časa nijmo vedeli, kake zasluge da bi je pridobil gospod Dragotin Deschmann za dežele slovenske. Neki gospod profesor nam je nekega lepega popoldne v glavo ubijal botaniko in njene skrivnosti. Pri svojem poduku vpletel je vmes tudi ime gospoda Dragotina Deschmanna. Takoj se je pričelo šumenje in smeh po klopih, kar je pa gospoda profesorja silno razdražilo. „Ruhe!“ je zagrmel, „Herr Deschmann ist ein Ehrenmann, — denn er hat sich um die krainischen

Moose viele Verdienste erworben!“ Od tedaj sva postala z gospodom Deschmannom dobra prijatelja. Kadar je udrihal po slovenščini, kadar je zasramoval naše upe in nade, kadar je v prah teptal, kar je nam najsvetejše bilo, tedaj sem vselej položil roko na srce, ter dejal sam pri sebi: „Er ist ein Ehrenmann — denn er hat sich um die krainischen Moose viele Verdienste erworben!“ In odpustil sem mu vselej! Kadar poraste zelen mah na njem, tedaj bode vsaj ta zagovornik njegovega — napačnega življenja. Moj Bog, koliko jih umrje, ki niti jednega zagovornika za seboj ne puste!

Nemška zavest je v tej deželi še vedno živa. Evo vam dokaza! Visoka gospa napravila je v deželnem našem gledališču diletantične predstave na dobredejno korist. Konečno se po vsej pravici zahteva, da se pri tacihi oficijelnih priložnostih občinstvu tudi kaj slovenskega ponudi, ker je Ljubljana vendar le slovensko mesto! Ali pri tej priliki se je slovenščina čisto pozabljala; iz kacihi uzrokov, ne vemo, in je tudi brez vsacega pomena sedaj, ko uže davno trava raste po tej zadevi. Tedaj je pri nekeji igrici nastopila tudi gospica ljubljanska, rojena Slovenka, in z njenim očetom sva pred nekoliko leti skupno zabavljala na nemškuta-

deželi kar najtesnejše združiti s habsburškim žezlom, znal je dopovedati, da ne velja narodov z vojaškim strahovanjem si pridobiti, temveč z dobrohotnim in prijateljskim vladanjem, — in uže prve dni svoje visoke službe dognal je s svojim določnim in jasnim programom uvednje civilne uprave za Bosno in Hercegovino. Oba vrhovna upravnika pa poznata dobro svoj delokrog, ker sta imela po svojih prejšnjih službah opraviti v teh jugoslovanskih krajih. In če smemo verjeti, da imata tudi blag značaj in resno voljo, tedaj upamo, da bode njuno delo v Bosni in Hercegovini blagovito in sadunosno, tako na socialnem, kakor na gospodarskem polju. In ko se bodo „novi Avstrijci“ prepričali, da jim je boljše živeti pod dvoglavnim orlom, nego-li pod polu-mesečem, tedaj bodo radi pri nas in udani novejši svoji širši domovini! — Kakor se čuje, ide prav v kratkem Kallay v Bosno, da se prepriča sam o tamošnjih razmerah.

Vnanje države.

V Srbiji postajajo razmere tužne, da mora Slovana srce boleti. Mestu miru, ki bi bil mladej jugoslovanske kraljevini v srečno razvijanje toliko potreben, kopičijo se preobračaji dan na dan. Onih 47 radikalnih poslancev, ki so bili zadnjič v skupščino voljeni, nij hotelo stopiti v zborovanje. Komaj so bili prišli od kralja Milana, kakor omenjeno, zahtevali so, da se mora kabinet Piročančev razpustiti in nekaj ministrskih mest oddati radikalcem. Ministerstvo prosilo je na to samo, naj se odpusti, a kralj nij bil zadovoljen. Skupščina pa je ovrгла volitve vseh 47 radikalcev, in dasiravno to nij bilo pravično, dal je kralj razpisati nove dopolnilne volitve. Važno pri tem je, da po srbskeji ustavi se izstopiši oziroma ovrženi ne smejo več voliti; torej če bi tudi pri teh volitvah prišle v skupščino nove radikalne moči, nekaj izvrstnih mož, doslej radikalnih zastopnikov, za katerimi je baje narod stal, teh več v skupščini ne bode. — Sploh pa: tužna nam majka!

Garibaldijevo truplo so včeraj opoldne na Capreri sežgali ter v krsto shranili. Umevno je, da se je to izvršilo veličastno in slovesno. Prvi italijanski možje bili so navzočni; Francozi poslali so tudi svojo deputacijo tjakaj. Listi, kolikor nam znano, vsi še pišejo o tem italijanskem patrijotu, priobčevaje mnogotere črtice iz viharne njegovega življenja; osobito gorko se ga spominajo francoski in angleški časopisi. — Ogerski zbor izrekel je v jednej zadnjih sej slovesno svoje sočutje z Italijo. Govorilo se je tedaj o zaslugah Garibaldijevih za Ogrsko o priliki lakote in o porodu — dualizma! Novi **pruski** cerkovni zakon je zdaj od nemškega cesarja potrjen. To je brez dvombe manever, kajti glasovanje o samoprodaji tobaka je pred durmi in potreba je za-nje blagovoljnih glasov!

Iz Egipta: Sultanov komisur Derviš paša prišel je včeraj v Kairo; baje da ga nijso neprijazno vzprijeli. Arabi paša še vedno razgraja; kediva sramotijo, osobito krogi vojaški. Sploh so poročila o teh prekucijah jako zmedena. Kaj da bodo zdaj državni diplomatje ukrenili glede konference, se le ugiblje, gotovega nij nič; Anglija pravi, da konference se mora sniti. (Cf. današnje telegrame našemu listu.) — „Edinost“ od srede (posebna izdaja) poroča, da je v nedeljo pribežalo v Trst po morji več jih iz Egipta, ki so bili v strahu, da jih muzelmanci ne pokoljejo

rijo itd. Povedalo se jej je, da se bode morda tudi kaj slovenskega vmes igralo ali pelo. Tedaj pa je vzrastla naša gospica, naglaševala nemško svoje rojstvo, ter kategorično izrekla, da nemške svoje nožice niti za jeden trenutek ne postavi na oder, če se bode kaj slovenskega igralo ali pelo! Ali čujte, kako se je usoda maščevala! Ko je nemška naša gospica nastopila, govorila je tako — čisto slovensko nemščino, (na pr. mahn mesto mann itd.) da sem bil v srci vesel nad njo, in da sem sedaj popolnem prepričan, da se vzlic Schreyjeveji in Deschmannoveji teoriji slovensko rojstvo ne da odložiti, kakor se odloži rokavica z roke!

Pa tudi slovenska zavest se lahko ponaša! Ko so bile končane zadnje mestne volitve, stopal sem nekega dne po ljubljanskem trgu. Pred mano stopala sta šolarčka dva in lahko rečem, da več kot deset let še nijsta gledala življenja. Govorila sta, kar je razumno samo ob sebi, o volitvah in kakor sem iz razgovora sklepal, prištevala sta se k narodni stranki. Ondi pri Krisperji bralo se je na zidu o izidu volitve. Vstopila sta se pred steno ter prečitata rezultat. „Živio!“ dejal je prvi. Drugi pa se je tudi oglasil ter se odrezal: „Trinajst let (a govornik imel jih je komaj deset!) smo

Dopisi.

Iz Ptuja 8. maja. [Izv. dopis.] (Drobtinice iz seje okrajnega šolskega sveta.) Dne 20. maja, vzprejet 14 dni pozneje nego velevala §. 28 postave od dne 8. februarja 1869, imel je okrajni šolski svet sejo; naslednje stvari potrebne so naznanila slovenskemu občinstvu.

Po večini sprejet je bil g. dr. Ploja predlog glaseči se: „Naj se višja oblast na to opozori, da je seljaštvo proti poduku v telovadbi, torej opusti se ta predmet.“ Dobro bi bilo, da se namesto telovadbe uvede pouk v gospodarstvu kot zapovedani predmet, kar bi kmetovalstvu mnogo več koristilo.

Leta 1880. predložila je učiteljska konferenca v Ptui nasvet, da se nemščina ne uči kot predmet pred četrtim letom, kar je bilo sprejeto, in ondašnji okrajni šolski svet je temu pritrdil, a kljub temu zaključku podučevala se je uže v drugem šolskem letu in v drugem razredu deca v nemškem jeziku za nadzorništva Rannerjevega. Na upit g. Ž. o tej zlorabi odgovoril je okrajni šolski nadzornik: da je taka navada bila in da je on tako našel. Pokaj pa potem postave in postavni zaključki, ako se jim po urednih osebnostih navpik nasproti dela? Okrajni šolski svet je sklenil, da se ta pogubna napaka mahoma odpravi; za izvršitev tega sklepa ima skrbeti g. nadzornik.

Glede na skončatek, sprejet po večini okrajnega šolskega sveta dne 6. aprila t. l.: „Poslovni in uradni jezik okrajnega šolskega sveta je od današnjega dne slovenski,“ glasi se rešilo veleslavnega deželnega šolskega sveta tako:

„Vaša blagorodnost!

Rešuje poročilo, katero je Vaša blagorodnost zbog dslnje določbe poslala c. kr. namestništvu praes., in to sem (deželnemu šolskemu svetu) izročilo za pristojno uravnavo od 16. aprila t. l. br. 40 praes., in po katerem je Vaša blagorodnost kot predsednik okrajnega šolskega sveta ptujskega obustavila zaključek poslednjega od dne 6. aprila 1882. ieta glaseči se: „Poslovni jezik okrajnega šolskega sveta navzdol (z dotičnimi krajnimi šolskimi sveti in šolskimi vodstvi iznemši mesto Ptuj) je od današnjega dne slovenski“, priznava c. kr. deželni šolski svet to obustavo iz uzrokov navedenih od Vaše blagorodnosti, potem v daljnji razmišljavi za povse opravičeno omenjeni skončatek uničiti, ker propisavnost izključljive rabe slovenskega jezika v uradnem občevanji okrajnega šolskega sveta kot šolske oblasti s podrejenimi krajnimi šolskimi sveti in šolskimi vodstvi krši članek 19. državnih osnovnih zakonov od dne 21. decembra 1867. l. o vseobčih državljan-skih pravicah.

Nasproti temu pa je na svobodno voljo dano okrajnemu šolskemu svetu, v podobnej porabi vsled visokega ministerskega ukaza od dne 6. avgusta

1867, br. 2175, kateri je tudi političnim oblastem v uradnem občevanji po smislu veleslavnega c. kr. namestništva praes. z naredbo od dne 19. avgusta 1867, br. 3968 praes. okrajnim predstojnikom priobčen bil, držati se postopanja odgovarjajočega odredbi članka 19. omenjenih državnih osnovnih zakonov, ter vloge dospevajoče v slovenskem jeziku od strank in krajnih šolskih svetov reševati v slovenskem jeziku, zapisnike s strankami, katere znajo samo slovenski in z onimi, katere to izrečno zahtevajo, sestavljati v slovenskem jeziku.

Vaša blagorodnost ima to odločbo okrajnemu šolskemu svetu na znanje dati in kot izvrševalec istega paziti, da se potem pisma okrajnega šolskega sveta spisavajo.

Gradec, dne 27. aprila 1882.

Za predsednika: Gebell.

Od c. kr. deželnega šolskega svetovništva na Štajerskem. Br. 2355.

G. c. kr. okrajnemu glavarju kot predsedniku okrajnega šolskega sveta.“

Imamo torej uže od 1867. l. in sicer iz predustavne dobe ukaz, kateri nam dovalja precej pravic in c. kr. deželno šolsko svetovništvo sklicuje se nanj v ustavnej dobi, samo da mi nijsmo doslej ničesar o njem vedeli a oblasti nijso se hotele istega držati. Opozorujemo c. kr. deželno šolsko svetovništvo, da naš skončatek ne govori o „izključljivej rabi“ slovenskega jezika, po takem je tudi njegov sklep, da se naš zahtev križa s člankom 19., pomoten.

Okrajnega šolskega sveta večina prijavila je pritožbo na visoko c. kr. ministerstvo proti temu rešilu.

Seja močvirskega odbora

dne 7. junija 1882.

V navzočnosti 12 odbornikov, deželnega glavarja grofa Thurna, deželnih odbornikov Dežmana in dra. Vošnjaka in gospoda deželnega predsednika Winklerja otvoril prvomestnik dr. Kosler sejo in izraža svoje veselje, da je gosp. deželni predsednik Winkler počastil današnjo sejo s svojo navzočnostjo.

Nazdravi potem novega mestnega župana gosp. Grassellija, kot zastopnika mesnega močvirja in se mn v imenu odbora priporoča za podporo in pripomoč. Spomina se tudi zaslužnega sodelovanja prejšnjega mestnega župana in je prepričan, da se ves odbor ujema s tem, da se mu izreče zahvala.

Potem predstavi zboru nadinženirja gospoda pl. Podhajskega, ki je včeraj izročil svoj načrt o zboljšanju močvirja z vsemi prilogami odboru.

G. prvomestnik dr. Kozler govoreč o tej zadevi, pravi:

z glave, ter razoglava stala toliko časa, da se je končalo petje! Vmes pa so kričali vivat, hoch, es lebe das Deutschtum itd. Zdaj pa jaz, Justus Marmolja, vas vprašam, ali ne bode moralo ministerstvo Taaffejevo demisionirati — zavoljo politične kranjskogorske te demonstracije? Sprejmite izraz itd.

V postscriptu pa Justus Marmolja še dostavlja: Filharmonično društvo je pevsko društvo, nijma torej s politiko ničesar opraviti; filharmonično društvo lahko napravi izlete, kamor hoče, ter poje lahko, kar hoče; filharmonično društvo sme tudi „das deutsche Lied“ peti, če nima pri tem demonstratoričnega namena: če pa boče filharmonično ljubljansko društvo z „das deutshe Lied“ politično demonstracijo sredi slovenskih selišč proti sedanjim političnim razmeram napravljati, potem je filharmonično društvo ljubljansko smešno kakor — — — — no kakor stara, koščena in suha ženska, ki se oblači v milflor, si obviija priletni in širokoustni svoj obraz z rudečimi trakovi, ter puši na javnih prostorih z veliko ostentacijo — cigarete.

Tako mi piše Justus Marmolja, in mož piše, kakor je videti, pravico! —r.—

se borili, a zdaj smo jih pa vender dali nemškutarje! In ponosno sta odšla po špitalskih ulicah! Bog ju poživi mlada Slovenca, da bi vzrastla v prid slovenske domovini in v škodo nemškutarstvu, ki nam pači in pokvarja rod domači!

Justus Marmolja v Kranskej Gori mi piše: Zadnjič pripeljal se je k nam nekaj vaše ljubljanske nemške gospode, da si preživi prijeten dan v krasnej naši slovenske pokrajini. Bili so filharmoniki ljubljanski pod vodstvom direktorja, ki ga tako dobro poznate. Nam so gosti vedno ljubi, če so tudi Nemci. Političnih demonstracij pa ne ljubimo, posebno v praznikih ne, ko hoče človek uživati gospodov mir. Tudi nemški vaši filharmoniki bili so nam všeč, ker pri nas v Kranskej Gori pevska društva s politiko v nikakej zvezi nijso. Ali kdo naj opiše naše začudenje! Komaj nagledali so se ljubljanski vaši filharmoniki slovenskih naših snežnikov, vsedli so se k mizi ter jedli in popevali. To vse je v redu. Ali konečno prišla je družbica v navdušenje (— Laibacher Wochenblatt bi v nemškeji svojeji oliki pisal „eine Gesellschaft in den höheren Regionen“ —) in prej kot je človek menil, zapeli so demonstrativno politično pesen „das deutsche Lied“. In družba je vstala, snela klobučke

„Gosp. Podhajsky dogotovil je načrt še pred obrokom (21. t. m.) in nij dvombe, da bode njegovo delo zadostovalo vsem terjatvam. Temu je porok njegovo ime, kakor tudi to, da je ministerstvo njemu izročilo delo, za katero se je oglasilo več in odličnih inženirjev. S tem storjen je velik korak do cilja. A imeli bomo še veliko skrbi zaradi stroškov in izvršitve.

Da bode to delo veliko stalo, se je vedelo že naprej. Saj so že prejšnja, nikakor zadostovalna dela na pr. reguliranje Ljubljane l. 1866 stala nad 200.000 gold. Pričakovati je bilo tedaj, da bo treba za izvršenje tega načrta še večega zneska, kajti dela, katera se nameravajo po tem načrtu, spadajo k največjim kulturnim podjetjem, ki se zdaj izvršujejo ali projektirajo v našem cesarstvu, kakor je na pr. osušenje zemljišč pri ustji Naretnice v Dalmaciji, ki bi stalo štiri milijone gold., ali osušenje na desnem bregu Soče blizu staroslavne Ogleje, (15.000 hektarov), katero je proračunjeno na 3 1/2 milijone gold. in pri katerem se bode vsako leto še posebej potrebovalo 50.000 gld. za parne stroje, ki bodo gonili vodo iz nizko ležečega z jezovi obdanega zemljišča.

Samo ob sebi se razume, da so ta kulturna dela le mogoča z državno podporo, katere se smemo nadejati z ozirom na dobrohotne besede g. zastopnika vladinega in g. dež. glavarja pri zadnji seji veščakov.

Dostavljam še, da ne bode treba izpeljavati vseh kulturnih del na jeden mah, ampak bi zadostovalo znižanje samo jedne struge, da v računu navedeni stroški za reguliranje raznih pritokov pripadajo prav za prav dotičnim udeležencem.

Tako se bodo zmanjšali troški in z njim plačila posameznikov, kateri pa bodo, rešeni nevarnosti povodnj, imeli pomnožene pridelke, tedaj tudi zemljišča, ki bodo več vredna.

Gospod Podhajsky poroča o tehničnem aparatu, kateri izdelati je bil on lanijsko leto prevzel. Premeriti je dal močvirje, kakor mu je bilo naročeno, na vse strani, zlasti profile in globokost Ljubljane, Gruberjevega kanala in postranskih potokov. Preiskavanje je pokazalo, da se bode šota skoraj povsod dala popolnem izkopati, če se bo doseglo, da bo najvišja voda 2 metra višje stala, kakor zdaj. Pad Ljubljane od Vrhnike do Ljubljane znaša na vseh 22 kilometrov 42 cm. in razlika med najvišjo in najnižjo vodo pri ljublj. jezu 3 m. 50 cm., pri Udmatu 2 m., pri Fužinah 1 m. 40 cm. Po načrtu bi se morala voda znižati v Ljubljani za blizu 2 metra.

Naloga celega projekta je tudi na močvirju ne glede na velike vode in povodnji umno gospodariti. Prvo vprašanje je tedaj bilo, kakšen profil da morata imeti Ljubljana in Gruberjev kanal, da odvedita velike vode in sicer tako, da bi odslej stale 2 m. nižje. Preiskave so pokazale, da odteka po Ljubljani in Gruberjevem kanalu 12000 kb. (368 kbm.) ob času povodnji. Najožja je Ljubljana pri Hradeckem mostu; z ozirom na hiše na obeh straneh pa se tu dno Ljubljane ne bo smelo več znižati kot 1 1/2 cm. Potem bi blizu polovica vse vode tekla po Ljubljani, polovica pa skozi Gruberjev kanal, ki se bo moral primerno globlje izkopati. Da pa tedaj, kadar je Ljubljana nizka, zmirom dovolj vode teče po njenej strugi in se ne odteka vsa po Gruberjevem kanalu, treba je pri začetku kanala zatvornice. Pri Karlovskem mostu moral se bo odstraniti srednji steber in dno kanala za 3 metre globlje narediti.

Stroški so preračunjeni:

I. Za reguliranje Ljubljane, in sicer:

za prekopanje itd.	627.000 gld.
za zidovje . . .	12.000 „
za tlak	58.600 „
za frančiškanski	
most	4.570 „
za planiranje . .	830 „
za zemljišni odkup	7.000 „
za zatvornice . .	14.000 „
Skupaj .	724.000 gld.

II. Za reguliranje Gruberjevega kanala, in sicer:

za prekopanje . .	190.000 gld.
za zidovje . . .	3.300 „
za tlak	54.000 „
za talonsko zidovje	53.000 „
za planiranje . .	700 „
za zemljišni odkup	7.000 „
za čuvajske hiše	
pri zatvornicah	4.800 „
za veliko zatvornico pri Gruberjevem kanalu . .	60.600 „
za začasni leseni most	3.100 „
za Karlovski most	35.500 „
Skupaj .	412.000 „

III. Za reguliranje postranskih potokov 568.000 „
Vse skupaj . 1.704.000 gld.

Pa vse to se ne bode na enkrat izpeljalo, temuč v teku več let; zlasti bi se po projektu vršilo delo v dveh dobah: v prvi bi se izkopel Gruberjev kanal in še le v drugi tudi struga Ljubljane. Po znižanju Gruberjevega kanala bi velike vode za 165 m. nižje stale in bi s tem že bilo znatno pomagano. Vsekako pa bi se morala struga Ljubljane pod utokom Gruberjevega kanala do blizu Fužin izkopati, to je po njenej sredi izstreljati 6 metrov široka struga v dolgosti 1570 m. Stroški za ta dela bi znašala in sicer za Gruberjev kanal 412.000 gld., za strugo v Ljubljani 292.000 gld. Pa k tem stroškom, kakor tudi k reguliranju Ljubljane bi morali večji del donášati država in dežela, stroški za reguliranje postranskih potokov pa zadevajo v prvi vrsti dotične posestnike, vendar bi se tudi za Išico, Borovnišico, Gradašico (Mali Graben) in za dve dolinski zatvori pri veliki Bošnji in Iški stroški morali vzeti v splošno konkurenco. Za reguliranje in iztrebljenje Išice je 197.000 gold. proračunjenih, ki bi se pa na 10 ali 15 let razdelili, za Borovnišico 32.300 gld. Močvirski odbor moral bi koj kupiti Baggarjev stroj za iztrebljenje potokov. Tudi izreče g. Podhajsky željo, da močvirski odbor, predno začne delati kaj, nastavi posebnega močvirskega inženirja.

Potem si navzočni ogledujejo tehniški aparat, ki je res krasno izdelan, in se zahvalijo gospodu nadinženirju Podhajskemu za jako podučljivo predavanje. Velikanske svote, o katerih se je govorilo, pa so močno prestrašile odbornike.

Domače stvari.

— (Včerajšnje procesije) vršile so se, kakor vsako leto, jako slovesno. Procesijo iz stolne cerkve vodil je knezoškof Pogačar sam ter blagoslovil na kongresnem trgu nastavljenе vojake tukajšnje garnizije in veterance. Te procesije udeležili so se razen mladine iz ljudskih in srednjih šol tudi vsi dostojanstveniki: g. deželni predsednik Winkler, deželni glavar grof Thurn, predsednik trgovinske zbornice g. Kušar, deželni odbornik in državni poslanec dr. Vošnjak, župan g. Grasselli itd. — Pri procesiji v Trnovem, ki se je pričela že ob 5. uri zjutraj, bil je tudi g. župan Grasselli in podžupan Fortuna navzočen. Pri hišah v Trnovem in Krakovem opazovali smo z veseljem prav veliko narodnih zastav in zastavic. Ravno tako so vzbujale naše veselje krasne peče, katerih je bilo videti v Trnovem, pri sv. Petru in v Šenklaški. To je pač lepa noša, ki naj bi postajala vedno bolj splošna, ker nežnemu obrazu kaj mično pristojna bele peče rahli okvir.

— (G. deželni predsednik Winkler) obiskal je v sredo 7. t. m. Škofjo Loko, pregledoval ondoto ljudsko in nunsko šolo ter se potem peljal, spremljan po gg. okr. glavarji Merku in županu Mohorji v Poljansko dolino, da ogleda cesto. Nazaj prišedši imeli so gospodje pri g. Valentinu Sušniku „na Štemarjih“ obed, h kateremu so bili povabljeni tudi g. okrajni sodnik, gg. davkar in davkarski kontrolor.

— (Umor.) V ponedeljskem listu poročali smo, da se je preteklo nedeljo neki Kropp obesil. Dosedanja iztraživanja pa so dokazala, da je bil rajni zadavljen in sicer od ljudij mu blizo stoječih.

Kdo je zakrivil ta grozni zločin, to bode obelodanila preiskava, ki se vrši. Zadavljeni je baje slatil svojo usodo, ker bi bil rad priredil spavališče si v pisarni, meneč, da doma nij posebno varno.

— („Akad. društvo Triglav“) ima svoje sledeče zborovanje v soboto 10. junija v gostilni „zur alten Bierquelle“ (Badegässchen). Dnevni red: 1. Čitanje zapisnika. 2. Konec predavanja g. Gabrona. 3. Nadaljevanje poročila o fondu. 4. Slučajnosti. Gosti dobro došli! Začetek ob 8ih zvečer.

— (Veselo znamenje.) Na južnej železnici je zdaj veliko premeščevanje uradnikov. Uradniki, ki ne znajo drugega jezika nego nemškega, predstavljajo se namreč na nemške kraje, na postajah na Slovenskem pa se nastavljajo uradniki, ki so slovenščine ali vsaj češčine zmožni. Največ teh osebnih prememb zabeležiti je do zdaj na Dolenjem Štajerskem.

— (Mariborska posojilnica) imela je, tako poroča „Slov. Gosp.“ do 5. t. m. 60.509 gld. 74 kr. prometa, kar najbolj jasno oznanjuje, kako potreben je bil ta zavod in kako neumorno delajo tamošnji narodnjaki.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Carjigrad 9. junija. Porta naročila je svojim poslanikom v Parizu in Londonu, naj objavijo dotičnim vladam, da Porta konference ne more sprejeti, ker je skoraj gotovo, da bode misija imela uspeh.

Carjigrad, 8. junija. Assym je izjavil je poslancema francoskemu in angleškemu, da se Porta (Turčija) konference udeleži, če Derviš paša nič opravi ne bode.

Dublin 9. junija. Zemljišni lastnik Walter Bourke in dragonci, ki so ga spremljali, bili so ubiti v Rahasani.

Rim 9. junija. Včeraj bila je na Capreri pogrebna slavnost Garibaldijeva v navzočnosti oficijelnih oseb in zastopnikov 300 društev. — Krsta zagrebala se je na mirodvoru.

Kahira, 8. junija. Derviš paša je došel tu sem, sprejet od odbornikov kediva in šaikul-Islama. Ljudstvo in čete so ga pozdravljali ter klicali: „Živio sultan!“

Razne vesti.

* (Dar ruskemu caru.) Bolgarski knez naročil je v Petrovemgradu umotvor od brona, ki predstavlja bolgarsko hišo, nad katero se dviga strmo balkansko gorovje. Pred hišo stoje narodno opravljeni Bolgari pod ruskim grbom. To delo, ki stane 40.000 gold., poklonilo se bode ruskemu carju ob priliki kronanja.

* (Nov leteč stroj) izumil je ruski profesor Baranov. Stroj ima podobo tiča, ki ima v sebi parni stroj. Na obeh straneh ima kolesa, s katerimi se giblje in dviga. Razen tega ima na straneh ogromne peroti. Očividci trdijo, da ima ta stroj praktično bodočnost.

* (Riba ribo.) Neki ribič ujel je v Reni velikega soma. Razpara mu trebuh in najde v njem drugo ribo, v tej ribi postrv, a naposled v postrvi malo belico. Kaj je belica imela v sebi, — tega ne poročajo, tedaj gotovo čreva.

* (Nenavaden dogodek) pripetil se je v Ameriki. 23. maja začelo je padati iz jasnega kamenje na tla. Ta dogodek ponavljal se je čez dva dni. Posamezni kamni pežali so do 6 funtov. Mislijo, da so to meteori. A ker nimajo baje nič sorodnega z meteori, utegnejo biti le ameriška laž.

* (Amerikansko.) Ana Hugen, soproga trgovca v Novem Yorku tožila je žganjarja „Caroll in Hersfield“, ker sta njenemu soprogu prodajala toliko žganja, da je zanemarjal svojo kupčijo, ki mu je dotle nesla po 24 dolarjev na teden in pretepal ženo, kadar je prišel pijan domov. Porotniki priznali so razjarjenosti in razžaljenosti soprogi 400 dolarjev odškodnine in dodali še sverilo, da bodeta toženca zapala še večje kazni, če bosta pospeševala M. Hugenovo pijančevanje. Kaj tacega naj bi se po nekaterih krajih uvelo tudi pri nas.

* (Istinito anglešk ukrep.) Odkar je večina meščanov v Londonu izselila se iz glavnega dela mesta, ki je znan pod imenom „City“ ter vzelo stanovanje v predmestjih, pokazalo se je vseh 60 bogato dotiranih protestantskih cerkev odveč, ker nij obiskovalcev. Zaprli so tedaj več cerkva, a duhovnikom se je v smislu „City-postav“ odmerila za vse žive dni jako izdatna mirovina. Pred kratkim

prestopil je jeden izmed teh duhovnikov k rimsko katoliški veri ter oblastim v City to naznanil s pristavkom, da mu odslej penzije treba ni. A dobil je odgovor: „To ne gre! Mirovino morate jemati tudi zanaprej, dokler ste živi. V postavi se ne najde nikake izjeme.“ — Ta odlok nas spomina na slučaj, ko je bil zatožen Anglež, ki je bil oženjen s tremi ženskami na jedenkrat zaradi poligamije in katerega so sodniki spoznali nekrivim, ker je bila dotlej v angleški postavi prepovedana le bigamija (dve ženi na jedenkrat), a o poligamiji: nij bilo nikjer govora. Takoj po tej razsodbi pa se je popravila postava ter v prepoved dela tudi poligamija.

Poslano.

Č. g. Kelc, učitelj v Halozah!

Vaš upit, ki se nahaja v 128. številu „Slov. Naroda“, se odgovori s tem, da ptujsko učiteljsko društvo v četrtek 1. junija za tega delj nij moglo zborovati, ker je po ukazu dež. šolskega sveta dne 27. sušca 1879 št. 1744 četrtek po binkoštnih praznikih šolski dan; in ker je drugi četrtek v tem meseci praznik, sem uže 4. t. m. razpisal društveno sejo na tretji četrtek 15. junija. Da bi bil kdo ormužkemu učiteljskemu društvu sejo 1. junija dovolil, našemu pa isti dan prepovedal, o tem meni nič nij znano.

V Ptui 7. junija 1882.

Janko Robič,
predsednik učit. društva.

Umrli so v Ljubljani:

1. junija: Franja Kozamernik, gostačeva hči, 5 let. — Boštjan Potisek, rudokop, 50 let, za srčno napako.
3. junija: Marija Mese, gostija, 42 let, za srčno napako.
5. junija: Anton Jurkovič mazavec 33 let st. Strelške ulice št. 14. vsleo jetike.
6. junija: Gustav Podlagar, dninarjev sin, 9½ mes. st. Kravja dolina št. 2.
- Johanna Košir, dninarca, 32 let st. vsled vročinske bolezni — obb v bolnici.
4. junija: Marijana Jenko, gostaška hči, 9 let, za otrpnenjem moči.

Dunajska borza

dné 9. junija.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	76	gld.	50	kr
Srebrna renta	77	„	20	„
Zlata renta	94	„	10	„
1860 državne pesojilo	130	„	25	„
Akcije narodne banke	821	„	—	„
Kreditne akcije	324	„	80	„
London	119	„	90	„
Srebro	—	„	—	„
Napol.	9	„	54	„
C. kr. cekini	5	„	66	„
Državne marke	58	„	55	„
4% državne srečke iz l. 1854	119	„	75	„
Državne srečke iz l. 1864	100	„	—	„
4% avstr. zlata renta, davka prosta	94	„	10	„
Ogrska zlata renta 6%	119	„	90	„
„ „ 4%	88	„	45	„
„ „ 5%	86	„	40	„
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	„	—	„
Dunava reg. srečke 5%	100	gld.	113	„
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi	119	„	50	„
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	99	„	—	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106	„	25	„
Kreditne srečke	100	gld.	176	„
Rudolfove srečke	10	„	20	„
Akcije anglo-avstr. banke	120	„	125	„
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	229	„	—	„

Poslano.

(54—20)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolje okrepljujuče piče,
I kas izkušan liek proti trajnom kašlju plućevine i
želudca boleti grkljana i proti mehurnim kataru,
kas i elasticah za probavils (PASTILLEN)
nalazi se kod Hinke Mattonija (Karlovi vari u Ceskoj).

Prevzeti ali začeti želim

prodajalnico na deželi

brez konkurence. Kedor mi to naznani in da jaz prevzamem, dobi od mene 20 gld. — Naznanila sprejema iz prijaznosti upravništvo „Slov. Naroda“ pod št. 20. (373—2)

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armič.

Št. 6872.

Razglas.

Od mestnega zbora ljubljanskega ustanovljeni štipendij v letnem znesku 250 gld. za obiskovanje državne obrtniške šole se v podelenje do **konec junija t. l.** izpiše.

Pravico do tega štipendija za tek 2½ leta ima učenec, ki je obrtniško pripravnico v Ljubljani z dobrim uspehom dovršil, in sicer v prvi vrsti tisti učenec, ki uživa v Ljubljani svojo domovinsko pravico, Prošnje, katerim je krstni in domovinski list. šolsko spričevalo in odhodnica priložiti, naj se pottom vodstva tukajšnje obrtniške pripravnice mestnemu magistratu predlože.

Mestni magistrat v Ljubljani,
dné 25. maja 1882.

Prostovoljna licitacija.

V 13. dan junija meseca dopoldne od 9. do 12. ure in popoldne od 3. do 6. ure bode se premakljivo blago, zapuščina gospe Franje Jenač, to je hišna, posteljna oprava, obleka, perilo in kuhinjska posoda v biši v Gruberjevih ulicah št. 3 v Ljubljani, proti gotovemu plačilu na mestu, po licitacijskem potu prodajalo. (397—1)

Priznanje.

Nove orglje za romarsko cerkev Matere Božje na Sv. Gori za Savo so postavili gg. Ig. Zupan in sinova iz Kroke na Gorenj-kem. Orglje imajo 13 spremenov (pevajocih), dva manuala in jeden pedal. Manualni obseg od c—f 54 tonov, pedalni od c—d 27 tonov.

Spremeni:

- I. Manual:
1. Principal 8' od G. v obraz postavljen od čistega cina.
2. Bourdon 16' od lesa. 3. Flöte 8' od lesa. 4. Gamba 8' od cina 10lot. (prva osmica od cinka). 5. Gemshorn 4' od cina 10lot. 6. Octave 4' od cina 10lot. 7. Mixtura 2½/3 cina 10lot.

- II. manual:
8. Flute harmonique 8' od lesa. 9. Aeoline 8' od cina 10 lot. 10. Dolce 4' od cina 10lot.

- Pedal:
11. Subbass 16' od lesa. 12. Violon 16' od lesa (akustično sestavljen). 10. Octavbass 8' od lesa.

- Zbiralniki:
1. Manual-Coppel. 2. Pedal-Coppel. 3. Piano. 4. Mezzo forte. 5. Fortissimo.

Glas polnih orgelj je veličasten in mogočen, prijetna in močna intencija daje orgljam jako prijeten in čist glas, v skupnosti je uglasba prav dobra, kakor tudi dispozicija dobro izvoljena. Posamezni spremenil dobro služijo predpisanimu značaju. Gamba je po premikajočej (pri drugih orgljah se ne vidi jednako narejene) bradi intonirana natančno v posmerno njenega značaja, posebno prijetno in mlo se glasi Aeoline, največji pianissimo in in miloben, jako karakteristično zadet, kakor tudi fl. harmonika polhvalno lepa in prijetna. D ugi vsi spremenil, kakor principal, bourdon, octave, gemshorn, mixtura, so na podlagi 75 mm. sapne sile zelo močno intonirani, flöte 8' celo premočno, v odgovorjanji so spremenil precizni, kakor tudi skupne orglje. Posebno pohvalno je omeniti praktične uredbe zbiralnikov, s katerimi se menjavanje: piano, mezzo forte in fortissimo tako hitro vrši, da človek komaj orglavca opazi, kdaj tisto stori, pri vsem tem ostanje pa registrova grabišča mirna. Collectivschweller, oziroma cresc.-decresc., vajenemu organistu dobro služi, ker zamore brez motenja pri igri od najbolj tihega spremena do vse moči glas naraščati pustiti, ali pa zopet odpadati.

Izdelava: zunajna oblika je okusna, tako da solidna natančna izdelava naredi prijeten vtis na opazovalca, ako si ogleda pošteno robo in vestno notranjo izdelavo. Mehanična je vsa od železa (lakirana), vse se premiče in vrtil na mesingu; (glede na silno mokro in vlažno cerkev je mehanika na vseh udih kožne oblage prosta in v naj rahlejši tek spuščena) tako tudi copuli manualna in pedalna st. od železa, da ne bi vlažnost kaj vplivala in gladko igranje zadrževala, ker nove orglje po zimi jako rade to neprijetno rolo igrajo. Posebno zanimiv je Kegelladen, to je četrta prikazen od te firme in v naših krajih, to se lehko prepriča, koliko bolja in stanovitnejša je ta nova sestava od stare, vse se da tako hitro in ročno narazen vzeti. Kolkaj umeven organist si pri novej sestavi veliko lažje sam pomaga, kakor pri starej, za regulirati opravljena je z vijaki. Meh narejen je po najnovejšej metodi z notri in ven tekočimi gibami, uravnana sapa je mirna, ravnilo polnita dva sesalnika, ročno za goniti.

Igralnik je okusno izdelan, organistu služi vse jako priročno, odpiranje spremenov se vrši začudeno gladko in lahko, igra na obedevh manualih kakor pedalu zelo priprava in lahka, sploh vse je hvale vredno, kar gg. Zupane samo priporoča; da pridno napredujejo, to so pokazali zo-

Tuji:

6. junija.
Pri Slonu: Broz z Dunaja. —
Rosbacher, Gasser od Sv. Mohora.
Pri Mattonij: Loew. Just, Schif-
fer z Dunaja. — Rohn iz Trsta.
Lindner iz Schöna. — Eberhard z
Dunaja.

(361—3)

pet pri teh orgljah, katere so nam postavili v splošno zadovoljnost. Poskušatelj orgelj, gospod Ant. Foerster, st.-lni kapelnik v Ljubljani, orglje pohvalno odobruje in se izreka, da je cena tem orgljam nizka. (376—1)

Župnija Sv. Gora,

(Župnijski dné 4. junija 1882.
pečat.) Anton Foerster.

Matija Absee,
administrator.

Kava — Čaj,

naravnost iz **Hamburga** po pošti, poštne prosto incl. zavetje, kakor znano v reelnej fino dišečej robi v vrečah od **5 kilo** po poštnem povzetju.

Rio, fino močan	3.45
Santos, močan	3.60
Kuba, ff., zelen močan	4.10
Nikaragua, zelo fin, mehak	4.90
Ceylon, modro-zelen, močan	5.—
Gold-Java, zelo fin, mehak	5.20
Portorico, delikaten, fino vkušen	5.40
Peri-Kava, zelo fin, zelen	5.95
Angostura, velika zrna, delikaten	5.95
Menado, rujav, zelo fin	6.35
Java, ff., zelo plemenit, briljanten	7.20
Afriki. Peri-Mocca, prava	4.95
Arab. Mocca, prava, plem. ognena	7.20
Stambol-Kava-zmes, Mocca in Campinas, jako prikljubljena	4.95
Čaj pr. kilo. Congo ff.	2.30
Souchong, ff.	3.50
Tonkay, fin, zelen	3.50
Družinski čaj, zelo fin	4.—
Riž, zelo fin, pr. 5 kilo	1.40

Obširne cenilnike gratis in franko.

(243—8) A. B. Ettlinger, Hamburg.

Marijinceljske kapljice za želodec,

nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bolezni v želodeci,

in nepresežno zoper neslast do jedi, slabi želodec, smrdečo sapo, napihnjenje, kislo podiranje, ščipanje, katar v želodci, zgago, da se ne nareja pesek in pšeno in slez, zoper zlatenico, gnjus in bljuvanje, da glava ne boli (če izvira bolečina iz želodca), zoper krč v želodci, preobloženje želodca z jedjo ali pijačo, črve, zoper bolezni na vratci, jetrah in zoper zlato žilo.

Glavna zaloga:

Lekar C. Brady, Kremsier, Moravsko.

Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane

35 kr.

Prave ima samo: V Ljubljani: lekarna Gabriel Piccoli, na dunajski cesti; lekarna Josip Svoboda, na Prešimovem trgu. V Novem mestu: lekarna Dom. Rizzoli; lekarna Josip Bergmann. V Postojni: Anton Leban. V Gorici: lekarna A. de Gironcoli. V Ajdovščini: lekarna Michael Guglielmo. V Celji: lekar J. Kupferschmid. V Kranj: lekar Drag. Šavnik. V Kamniku: lekar Josip Močnik. V Radovljici: lekar A. Roblek. V Sežani: lekar Ph. Ritschel. V Črnomlju: lekar Ivan Blažek.

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš izdelek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske kapljice za želodec morajo imeti v sklenico vtisneno besede: Echte Mariazeller Magentropfen — Brady & Dostal — Apotheker, sklenica mora biti zapečaten z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na zavetku, na katerem je podoba Marijinceljske matere božje, mora biti poleg te podobe utisneno sodnijsko spravljeno varstveno znamenje in zavoj mora biti zapečaten z našim varstvenim znamenjem. Izdelki podobnega ali istega imena, ki nemalej teh znakov istinitosti, naj se zavrzajo kot ponarejeni in prosimo, naj se nam taki slučajji takoj naznajo, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in prodajalci. (487—39)

Košnja v najem.

V nedeljo 11. junija t. l. ob 5. uri popoldne se bode na mojem travniku na karolinskem ozemlju ob cesti v Lipe v petih oddelkih dala **košnja** v najem.

V ponedeljek 12. junija t. l. ob 9. uri dopoldne se pa bode dala v najem na mestu in sicer v kosovih **košnja** na mojih četrirh velikih travnikih, ki merijo 48 oralov, na malem grabnu, v trnovskem mestnem logu in na Viči.

Kdor hoče kaj v najem vzeti, naj pride o določenej uri na označena mesta.

(368—3)

M. Malitsch.

Lastnina in tisk „Národne tiskarne“.